

חתן אחד חבר לקבוצה זו כתב לי אודות פגיעה שהוא עבר בילדותו.

שאלתו היתה אם עליו לדווח על הפוגע למרות שעברו כתשע שנים מאז שהתרחשה הפגיעה.

אתן לחתן - ברשותו המוקדמת כמובן - את רשות הדיבור לספר את סיפורו:

"היום אני בחור מאורס בן 22. בערך בגיל 13 נפגעת. הוא היה בחור רווק או גרוש שהיה משועמם ולעיתים קרובות דיבר עם ילדים. הוא היה אומר שהוא עובד בקול ברמה וגם הוא אמר שהוא הולך לצבא... זה כנראה בחור שנפלט מהישיבה או שהתגרש...

אני הייתי ילד סקרן ודיברתי איתו אפילו שבעיקרון לא היה אמור להיות לי קשר איתו כי הוא היה בכלל נמצא כל הזמן בבית כנסת קטן אחר... ואני הייתי תמיד בבית הכנסת הגדול... אבל בכל זאת דיברתי איתו כי אני טיפוס שעד היום מאוד אוהב להכיר אנשים חדשים.

זה היה רק שיחות 'מלמעלה'. אולי דיברנו ארבע או חמש פעמים במצטבר של שעה להכל ביחד.

פעם אחת הוא שאל אותי אם למדתי מכות. אמרתי שלא. הוא אמר שהוא למד בצבא מכות ואם אני רוצה הוא יכול ללמד אותי. דווקא לא כל כך עניין אותי שהוא ילמד אותי מכות אפילו שזה דבר שכן עניין אותי בגיל קטן, אבל הוא שכנע והוא אמר לי שזה ממש פשוט...

ואז הוא אמר שיש לו את המפתח של הבית כנסת של ה... שהיה ממש צמוד לאיפה שעמדנו והוא יכול ללמד אותי שם. הוא ממש שכנע אותי שזה טוב ואני אמרתי לעצמי, 'חד פעמי מה כבר יכול לקרות'.

הלכתי אחריו ואז הוא אמר שכל המטרה זה לרתק את הכתפיים של היריב לריצפה למשך 30 שניות ואז מנצחים... הוא אמר לי 'בא ננסה'. אמרתי לו 'בטוח אתה תנצח'. הוא אמר לי 'לא בטוח, בא נראה'.

הוא התחיל כאילו מכות ולאחר כשניה של קרב בין בחור בן 13 בגובה 1.45 בערך לבין בחור בגובה 1.80 בן 22 בערך, קרב ממש לא הוגן, הוא אכן ריתק את כתפיי לרצפה כך שהייתי כולי שכוב על הרצפה עם הפנים למטה, והוא ניצל את המצב כדי להשתמש בי למילוי תאוותו הסוטה.

באותו עת, מאחר והוא לא ניסה להוריד לי את הבגדים, וגם אולי בגלל שהייתי עם הפנים למטה, לא הבנתי מה בעצם הוא עושה וחשבתי שזה חלק מהמשחק. רק שנים לאחר מכן קלטתי את המשמעות...

אחרי שהוא סיים ושיחרר אותי, מאז הוא לא דיבר איתי עוד...

גם כשהבנתי את זה אחרי כמה שנים, זה ממש לא הפריע לי. ברור השם, עד היום

אני ממש לא מרגיש שזה מפריע לי. האמת שמכות שהרביץ לי פעם בחור משיעור
ג' בישיבה קטנה יותר מפריע לי עד היום...
נראה לי שאני לא סובל מטראומה ממה שהוא עשה בגלל שזו לא הייתה משהו
רציני ביותר, ולא מתמשך, והוא לא הוריד לי את הבגדים...
פעם דיברתי על זה עם חבר אחד בשכונה. הוא אמר לי שגם לו הבחור ההוא ניסה
להציע את זה בערך בגיל הזה. אבל החבר שלי ידע לברוח ממנו...
אז מה השאלה שלי? היום הבחור ההוא שפגע בי התחתן בשנית. לא מזמן ראיתי
אותו הולך בשכונה עם אשתו ועגלה... אין לי שום עניין שהוא יסבול או שאשתו תדע
עליו את האמת, בפרט אם הוא חזר בתשובה, כי אני לא כל כך רואה את עצמי
נפגע...
אבל אני כן מעוניין לדעת האם יודעים עליו בגורמים הרלוונטיים, ואם לא, אז אני
מוכן בשמחה להעיד עליו כי אין לי שום רחמים על הסוטה הזה...
רק השאלה אם באמת צריך כי כל המטרה שלי זה שהוא לא ימשיך לפגוע בעוד
ילדים...
מה אתה אומר????

השאלה היא שאלה מאוד טובה. החתן השואל יודע שני דברים. א) הבחור הזה ביצע
בו מעשה מגונה. למרות שהוא, ברוך השם, לא נפגע מזה ולא קיבל טראומה, זה
לא משנה בכל מהו מהעובדה שמדובר בפגיעה לכל דבר ועניין, פגיעה שאף כללה
אלמנט לא מבוטל של אלימות. ב) חבר שלו סיפר לו שגם איתו ניסה הפוגע לפגוע
בו.

מצד שני, הרי עברו תשע שנים ולא שמע עוד תלונות על אותו אדם. אם כך, אולי
אין הצדקה להתלונן עליו לגורמים הרלוונטיים?

אכן, שאלה זו נידונה כבר בדברי הפוסקים, ועד כמה שהבנתי יש שתי נקודות
עיקריות העולות מתוך דבריהם:

א) אין בזה דעה אחידה.

ב) קשה לתת תשובה גורפת אחת לשאלה זו וכל מקרה צריך להיות נידון לגופו.

בכל אופן, אין זה מקומי לפסוק הלכות לציבור, ובודאי לא הלכות חמורות כאלה
שתלוי בהן דיני נפשות, ובודאי ובודאי לא במסגרת כזו.

עם זאת, אני כן רוצה לשתף אתכם בהערה אחת שלדעתי היא מאוד חשובה
בהקשר הזה.

לעיתים לא רחוקות, כשאנשים רוצים להביע דברי הגנה על אדם שפגע (אם זאת
רגלל ושהם קרובי משפחה, חברים, זכו' או מחיבות אחרות שיש להם) ושומעים

בגלל שהם קרובי משפחה, וזוהי נכונות, וזוהי אהבה, וזוהי אהבה גדולה (זהם) שנוגעים
טענה הנאמרת בקול רעש גדול, "הרי הוא עשה תשובה!" או, "מי אומר שלא עשה
תשובה?!"

ענין התשובה אמנם חשוב ביותר לכל מערכת היהדות, ואכן ישנם אנשים מסוימים
שלגביהם, גם אם נכשלו בחטא, ההלכה קובעת שיש להניח כעובדה ברורה שהם
עשו תשובה ואין להסתכל עליהם כרשעים. אבל, וזה "אבל" מאוד גדול, קיים תנאי
לקביעה זו.

"אם ראית תלמיד חכם שעבר עבירה בלילה," אומרת הגמרא במסכת ברכות דף
י"ט עמוד א', "אל תהרהר אחריו ביום... [כי] ודאי עשה תשובה. והני מילי," מסייגת
הגמרא את דבריה, "בדברים שבגופו אבל בממונא עד דמהדר למריה." כלומר,
כשאדם תלמיד חכם עשה עבירה שאיננה פוגעת באף אחד, ניתן להניח שהוא
בודאי עשה תשובה. אבל אם הוא עשה דבר שפגע במישהו אחר, עד שהוא לא
יתקן את העוולה, אין שום מקום לומר "ודאי עשה תשובה".

זה מובן היטב על פי הכתוב בשולחן ערוך אורח חיים סימן תר"ו סעיף א' שאפילו יום
הכיפורים אינו יכול לכפר על עבירות בין אדם לחברו אם החוטא לא יפייס את זה
שפגע בו.

האלף-בית של קיום מצוות תשובה, כשמדובר בעבירות בין אדם לחברו, הוא לתקן
את המעוות. אם החוטא עשה נזק, הוא צריך לשלם כסף, ובנוסף לכך הוא צריך
לפייס את האדם שהזיק לו. "אף על פי שהוא נותן לו אין נמחל לו עד שיבקש ממנו
מחילה" (בבא קמא דף צ"ב עמוד א').

ואם החוטא פגע בזולת בצורה שאין מקום לחייב אותו לשלם עבור נזק (ויצוין
שבפגיעות בפרטיותו וצניעותו של האדם, הפוסקים הדגישו כי במקרים רבים אכן יש
מקום לחייב את הפוגע לשלם תשלומי נזק), הוא בכל זאת חייב להתנצל. לבקש
מחילה.

לתקן את המעוות מול האדם שהחוטא פגע בו, זה האלף-בית של תשובה. לכן, כל
עוד והפוגע לא ניגש לזה שהוא פגע בו וביקש מחילה על המעשה המכוער שהוא
ביצע בו, איך ייתכן לטעון "אולי הוא עשה תשובה"?! אם הפוגע לא ביקש
מחילה, הרי הוא בודאי לא עשה תשובה!

אני חוזר ומדגיש כי לא באתי בשורות אלה כאילו לפסוק הלכות, ובמקרה
הצורך על כל אחד להפנות שאלות כאלה לרב מומחה בתחום הפגיעות (כמו
שהדגיש הגאון רבי יהודה סילמן שליט"א). אלא, כל כוונתי בזה היא לעורר את
תשומת לבו של הציבור הקדוש לעובדה שההלכה מגדירה תנאים ברורים לקיום
מעשה תשובה, ובכל יחידותם נלה, וגינה מדוימת, ויש מקום להכניס את הנושא

מצוות תשובה, וככל שתנאים אלה אינם מקויימים, אין מקום להכניס אורחטיעון
"אולי הוא עשה תשובה" לתוך הדין אודות אדם שביצע פגיעה.

לגופו של עניין לגבי שאלתו של חתן דנן, אני המלצתי לו שיצור קשר עם ארגון
מסוים שיש לו נסיון רב בתחום הזה, והסברתי לו שגם אם יקבל פסק לפנות ישר
למשטרה, חשוב לדעת שלא דוקא שזה יהיה הדבר המועיל ביותר במקרה כזה.
הסבר לכך אולי יבוא בהמשך...

~~~~~

הניוזלטר היה לכם מעניין ומאיר עיניים? נא לשתף 2 קרובי משפחה או חברים. אם
ירצו להירשם קבוצה, הם יכולים לשלוח מייל ל- rbsa613@gmail.com עם
הכותרת "מוגנות".

~~~~~

יש לכם שאלה, הערה או הארה? תשלחו לי בבקשה!

~~~~~

הערות מחברי הקבוצה

בניוזלטר הקודם כתבתי ששלושת הלמדים הינם, "להגיד לא, לצרוח, ולברוח". חבר
לקבוצה העיר ששלושת הלמדים כאשר הם למדו אותם הינם, "להגיד לא, לברוח,
ולספר".

הוא צודק!

בכל אופן, חשוב שהילד לא יקבל מסר כאילו האחריות על שמירתו מוטלת עליו ואם
לא יצליח ליישם את המשימה זה אומר שהוא נכשל ואשם במידה מסוימת, וכמו
שהארכנו בניוזלטר הקודם.

דוקא היום ראיתי בשאלון שמישהו (אנונימי) מילא לי, שלמרות שאימא שלו לימדה
אותו כללי המוגנות, הוא בכל זאת לא סיפר לאף אחד על הפגיעה שהוא עבר
בילדותו.

זה מדגיש עד כמה חשוב הוא לא להסתמך על העברת כללי המוגנות לילדים בלבד
(ולהפנים כי א) האחריות העיקרית לשמירת הילדים מוטלת עלינו המבוגרים, ו-ב)
נחוץ להעביר מסרים ולשמור על קשר חיובי וערוץ תקשורת פתוח, כך שהילד ירגיש

יהושע ברמן

מוגנות ~ התבגרות ~ זוגיות
הרצאות ~ יעוץ ~ ספרים

להזמנת הרצאה, יעוץ, ספרים או חוברות
rbsa613@gmail.com 053-416-6344

[להסרה מרשימת התפוצה הקליקו כאן](#)

If you want to unsubscribe, click here.